

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2014

1303/2014

Lag

om ändring av hälso- och sjukvårdslagen

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2014

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) 3 § 5 punkten, 24 § 3 mom., 27 § 4 mom.,
28 § 4 mom. samt 69 §, och
fogas till lagen en ny 8 a § samt till 32 §, sådan den lyder i lag 914/2014, ett nytt 2 mom.
som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *socialvård* de uppgifter som avses i 14 §
i socialvårdslagen (1301/2014) och främ-
jande av social trygghet och välfärd,

8 a §

Socialvårdens och hälso- och sjukvårdens gemensamma service

Inom socialvårdens och hälso- och sjuk-
vårdens gemensamma service eller när pa-
tienten annars behöver service inom såväl
hälso- och sjukvården som socialvården ska
de bestämmelser om hälso- och sjukvården
och socialvården tillämpas som i enlighet
med patientens intresse bäst tryggar den ser-
vice som möter stödbehoven och vården en-
ligt det medicinska behovet.

24 §

Sjukvård

För genomförandet av vården och rehabili-
teringen ska det i förekommande fall upprät-
tas en vård- och serviceplan enligt vad som
föreskrivs i 4 a § i lagen om patientens
ställning och rättigheter (785/1992). När pa-
tienten är ett barn som behöver särskilt stöd
eller någon annan person som behöver sär-
skilt stöd, ska vård- och serviceplanen om
möjligt utarbetas så att planen kan beaktas
vid beslut som fattas enligt 46 § i social-
vårdslagen. Som en person som behöver sär-
skilt stöd betraktas en person som har sär-
skilda svårigheter att söka och få behövliga
social- och hälsotjänster på grund av kognitiv
eller psykisk skada eller sjukdom, missbruk
av berusningsmedel, samtidigt behov av flera
stöd eller någon annan motsvarande orsak
och vars stödbehov inte är förknippat med
hög ålder så som föreskrivs i 3 § i lagen om

RP 164/2014
ShUB 27/2014
RSv 195/2014

stödande av den äldre befolkningens funktionsförmåga och om social- och hälsovårdstjänster för äldre (980/2012). Som ett barn som behöver särskilt stöd betraktas ett barn som behöver särskilt stöd på grund av de ovannämnda skälen eller vars uppväxtförhållanden äventyrar eller inte tryggar barnets hälsa eller utveckling eller som genom sitt beteende äventyrar sin hälsa eller utveckling.

27 §

Mentalvårdsarbete

Bestämmelser om mentalvårdsarbete finns också i mentalvårdslagen (1116/1990) och socialvårdslagen.

28 §

Alkohol- och drogarbete

Bestämmelser om alkohol- och drogarbete finns också i lagen om missbrukarvård (41/1986) och socialvårdslagen.

32 §

Samarbete mellan socialvården och hälso- och sjukvården

Om bedömningen av servicebehovet enligt socialvårdslagen, fattandet av beslut eller tillhandahållandet av socialvård kräver hälso- och sjukvårdstjänster, ska en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som är anställd hos den kommun eller samkommun

som ansvarar för hälso- och sjukvården på begäran av den arbetstagare som ansvarar för socialvårdsåtgärden delta i bedömningen av personens servicebehov och i utarbetandet av en klientplan.

69 §

Skyldigheter enligt barnskyddslagen

Om ett barn eller en ung person med stöd av barnskyddslagen (417/2007) har placerats utanför sin hemkommun, ska den placeringskommun som avses i 16 b § i barnskyddslagen eller det sjukvårdsdistrikt som placeringskommun hör till ordna den hälso- och sjukvård som barnet eller den unga personen behöver. Vården ska ordnas i samarbete med den kommun som är ansvarig enligt 16 eller 17 § i barnskyddslagen (*placerarkommunen*).

Om barnskyddsbehovet beror på otillräckliga hälso- och sjukvårdstjänster, ska de hälso- och sjukvårdstjänster som med tanke på barnets hälsa och utveckling är nödvändiga utan dröjsmål ordnas för barnet och hans eller hennes familj, trots vad som föreskrivs om att få vård i 51—53 §.

När en placeringskommun eller en samkommun för ett sjukvårdsdistrikt har ordnat tjänster enligt 1 mom. ska placerarkommunen eller det sjukvårdsdistrikt som placerarkommunen hör till betala ersättning som motsvarar kostnaderna för den som har ordnat vården. Ersättningen får vara högst så stor att den täcker kostnaderna för tjänsten. Från ersättningen avdras de avgifter som patienten har betalat för vården samt övriga verksamhetsintäkter.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2015.

Helsingfors den 30 december 2014

Republikens President

SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Laura Rätty*